

и да ти знам сите тајни,
за сите работи, а и така
да ти претиснувам, - ако
ум. Любовта е долготрпелива,
не завидува,
не занесува, не
своје, не
звинува, во се
надева, се
убовиша никојаш
А сега остануваат
работи:

а
убовиша и
убовиша:
и меѓу жив е,
убовиша

Прво
послание
на
Светиот
Апостол Павле
до
Коринѓаните

МУЗЕЈ НА ГРАД СКОПЈЕ / MUSEUM OF THE CITY OF SKOPJE

ЈАСМИНКА НОВКОВСКА
JASMINKA NOVKOVSKA

- ERA -

Скопје, октомври / ноември 2000 / Skopje, October / November 2000

ВО ОГЛЕДАЛОТО и што Јасминка најде таму!

Се беше црно, но сепак сјајно.

Едгар Алан По

Заслепени од безброј одблесоци талкаме низ градот како сенки меѓу сенките. Небото над нас е мрачно, улиците по кои одиме се темни и бескрајни, а некаде пред нас е вистинскиот живот. Осветлените прозорци на висококатниците ни даваат краткотрајна надеж, но набрзо откриваме дека ходниците се само продолжетоци на улиците и дека завршуваат со соби полни со огледала во кои се одразуваат некои далечни насмеани лица и каде одекнува нестварна смеа. Животот е некаде на друго место! Заведени од лажните патокази, од примамливите слики околу нас кои молскавично се менуваат, од гласовите кои не довикуваат, ние продолжуваме. Но, залудно не мамат црвените сигнални светилки на кои пишува **Exit**. Нема ниту влез, ниту излез од ова место. Нема каде да се оди затоа што ние можеби и не одиме никаде. Можеби една незапирлива гигантска експлозија ги исцртува нашите силуети по сидовите и го разурнува градот додека насекаде летаат делчињата од стварноста. Бесконечна експлозија во која нашите животи трајат само еден миг! Можеби ние навистина сме само сенки меѓу сенките, сенки на оние кои некогаш минувале низ улиците, чии чекори одекнувале по празните ходници, кои стоеле пред огледалата. Одрози осудени на вечна потрага по своите тела, на вечно повторување на настаните од своите некогашни животи без секаква смисла и целисходност, притаени во длабочините на огледалата чекаме некој да не ослободи.

Оваа приказна може да се раскаже и на поинаков начин! Од оваа страна на огледалото нештата не изгледаат ни малку подобро. Стварноста одамна го покажа своето застрашувачко сверско лице на Медуза (Горгона, Γοργώ). Соочувањето значи смрт во блесокот на нејзиното око, крај на постоењето, губење на сопствениот поглед, значи да се осудиме себеси на неподвижност (J. P. Vernant). Никој веќе не смее да погледне во стварноста и нејзиното чудовишно лице. Кој се осмели, ќе биде казнет, осуден на скаменување! Затоа постојат уметничките дела во кои стварноста се одразува како во огледало, посредно, каде погледот може неказнето да престојува.

Уметноста која што сака да биде *огледало на вистината* одамна ја има изгубено способноста да го открива светот во неговата

сеопфатност (уметноста како огледало свртено кон светот независно дали она што ќе го видиме е само несовршен одраз на еден интелигибилен свет како што мислеше Платон, или е обединувачка, идеализирана слика на несовршената стварност, како што тврдеше Аристотел). Сега веќе нема целина која може да се види, нема обединување на распарчените делови како кај Лакан (игри на телото и неговиот двојник - призрак на несвесното - со image, спекуларната слика која ја иницира појавата на видливиот свет), сега, како во сликата-огледало на Оскар Вајлд, тоа што ќе го видиме пред нас е идентично со нас, а тоа што го гледаме е стравотна слика на распаѓањето!

Инферналните слики на Јасминка Новковска го откриваат светот онака како што тој се одразува во нив. Светот надвор од огледалото и светот во огледалото се подеднакво застрашувачки. Меѓу нив е сликата или можноста да се видат нештата - *взаемното спојување на внатрешниот и на надворешниот оган кои во допир со студената површина на огледалото се обединуваат во едно (огнено тело) кое повеќекратно го менува обликот* (Платон: *Тимај*, 46, b,c). Светлината која го овозможува гледањето веќе не е обединувачка (lumen illuminans animos), таа е заслепувачки блесок, flash, кој исцртува силуети (како црните силуети од сидовите на Хирошима кои ги исцртала атомската експлозија). Ова е свет на сенките! Овде се е сон, маска, одраз во огледалото, сценски декор, розов облак од пудра, реквизитна хартија, ладен накит, вештачко осветлување. Се е без сопствена димензија, погрешно врамено, разместено, сите јазици се измешани, ова е карневал на смртта, нестварна сцена на која се игра претставата на животот, платно каде што се проектираат и најскриените желби.

Градот е место на злосторството каде се убива стварноста, каде владее неподносливата реа на нејзиниот распаднат труп од кој се хранат фантазмите. Меѓу играчките од детството виси едно обесено зајаче. Безбројни очи гледаат во нас од темнината. Очи, раце, усти, нозе, отсечени делови од телото расфлени насекаде кои ги обединуваат само ритуалите на секојдневието, исечоци од вистинскиот живот кои ги соединуваат само однапред напишаните сценарија. Сè е бесконечно повторување. Се што преостанува е хистерично ослободување на нагоните (Machoman and Barbe, Shopping and Fucking). Еден бескрилен Ерос е во градот. Животот е некаде на друго место! Заслепени од безбројните одблесоци талкаме како сенки меѓу сенките кон длабочините на огледалото во кое ќе се сретнеме себеси.

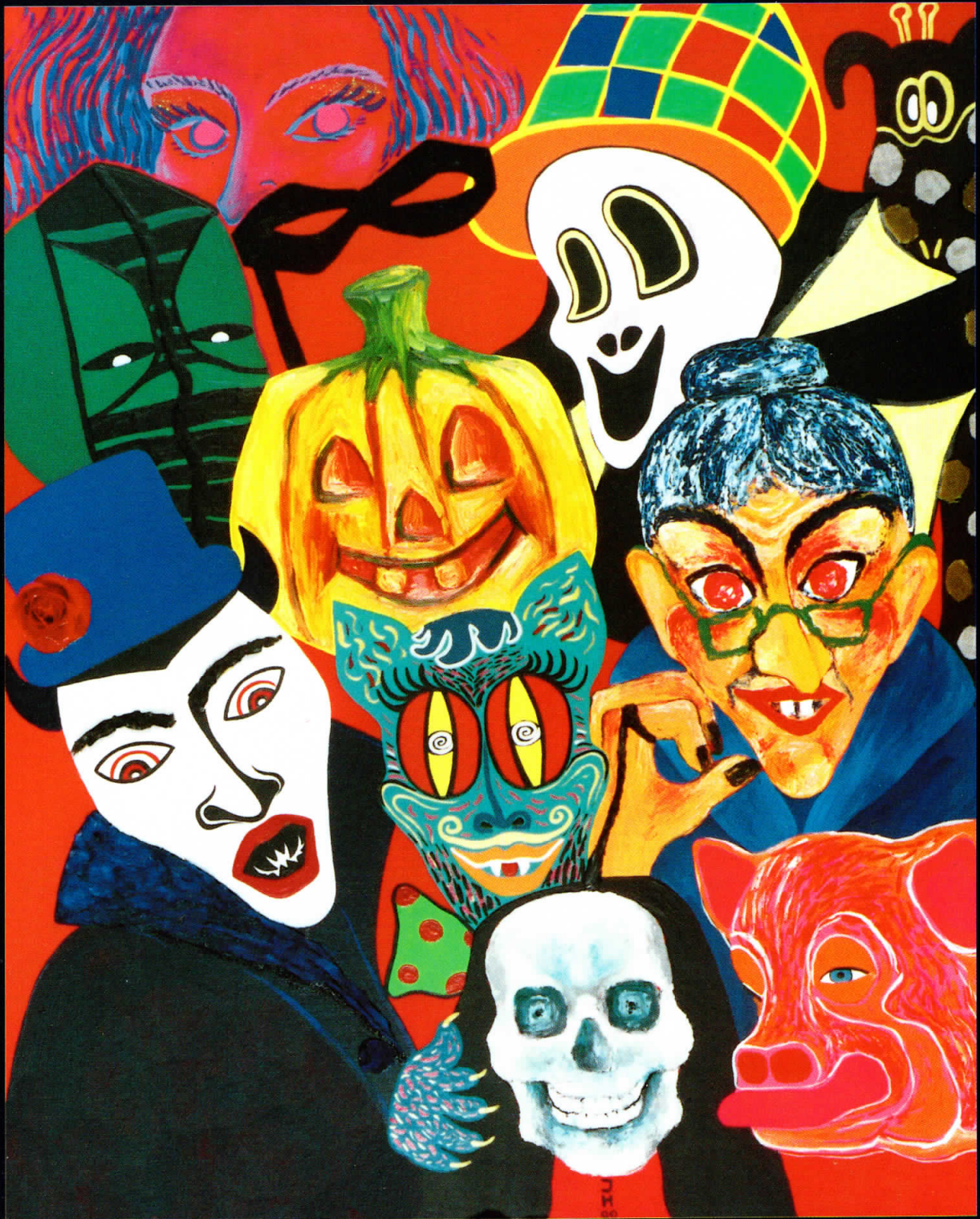
Емил Алексејев

Кула во Вавилон, 2000
акрилик на платно, 140 x 200
The Tower of Babylon, 2000
acrylic on canvas, 140 x 200

Игра, 1999, комбинирана техника на платно, 81 x 100
A Game, 1999, mixed technique on canvas, 81 x 100

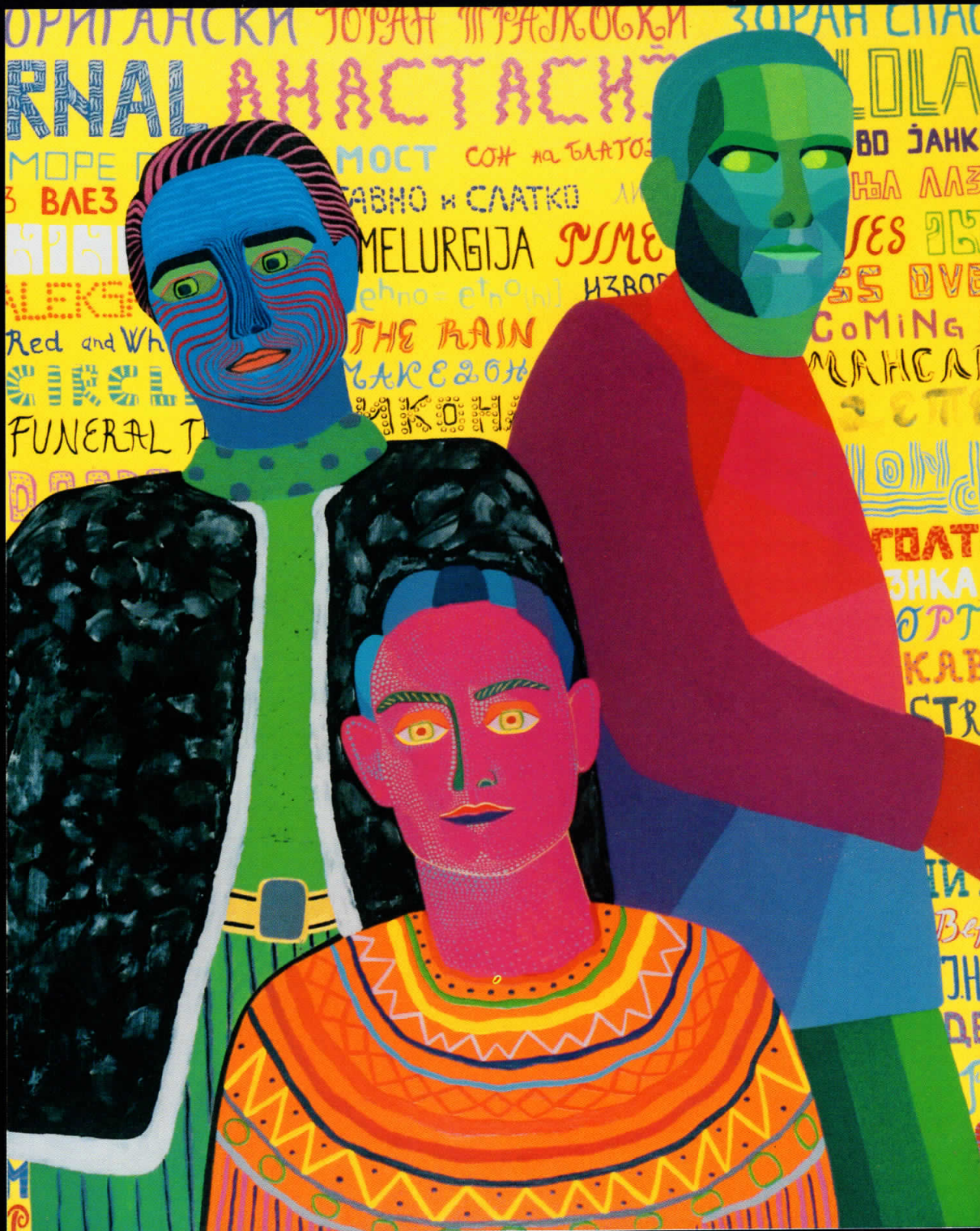
Интриганти, 2000, комбинирана техника на платно, 81 x 100
Intriguers, 2000, mixed technique on canvas, 81 x 100

Движење, 1999, комбинирана техника на платно, 73 x 92
Movement, 1999, mixed technique on canvas, 73 x 92

Анастасија, 1999, акрилик на платно, 81 x 100
Anastasia, 1999, acrylic on canvas, 81 x 100

DEVIL FOUN

Alfred Hitchcock the genius of the AMERICAN CINEMA kept in himself all that was typically British including his own sense for humour and 'the pedantry up to the level of paralysis' - says a famous critic. He was born on 13 of August 1899 in London where his father owns a shop for fruit and vegetables.

A deep impression which he carries through all his life is his upbringing in the Seville college 'The Priory' in Stamford Hill, where the cruel and ascetic moral standards are ruled. The result drama that sin is as within us even from our birth and thus MAN is deprived of the

privilege to choose and in that way we are all sinners and we are all guilty, is shown in almost all his movies.

The innocent (Man) is accused for some other's crimes. That is the central theme of his movies such as: '39 feet', 'Young and Innocent', 'North and Northwest', 'Saboteurs'. Hitchcock invites us to be the vivid witnesses in his dreadful histories. He shows the complex nature of the human soul.

aspect of his movies draws attention from that point of view, is a fact of violence. Interest towards violence is not based on the itself, but more a phenomenon of the moral conflict between order and the chaos.

**BATES
MOTEL**
VACANCY

**Through the Looking Glass
and what Jasminka found there**

Everything was black, yet so shiny

Edgar Allan Poe

Dazzled by the numerous reflections we wander through the city as shadows among shadows. The sky above us is dark, the streets we walk along are gloomy and endless and somewhere ahead is the real life. The lighted windows of the skyscrapers give us transient hope, but soon we find out that the corridors are only extensions of the streets that end in rooms full of mirrors which reflect some distant smiling faces where unreal laughter echoes. Life is somewhere else! Lured by the false signs, by the seductive pictures around us that change glitteringly, by the voices that call us, we keep going on. But, the red signal lights reading Exit seduce us in vain. There is neither entrance nor exit to this place. There is nowhere to go, probably, since we are not going anywhere. Maybe a continual, gigantic explosion is drawing our silhouettes on the walls and destroying the city while pieces of reality fly around. An endless explosion in which our lives last only for an instant. Maybe we are, actually, only shadows among shadows, shadows of the ones who used to walk in the streets, whose steps echoed along the empty corridors, who have stood in front of the mirrors. As reflections doomed to eternal search for their bodies, to eternal repetition of the events of their former lives with no sense and point, secluded in the depths of the mirrors, we are waiting for someone to free us.

Yet, there is also a different way of telling this story! From this side of the mirror, things don't look good either. Reality has shown its frightening, beastly face of Medusa (the Gorgon) since long ago. Facing it means death in the glitter of her eye, end of the existence, loss of one's own sight, condemnation to immobility (J. P. Wernant). No one dares to look into the reality and its freaky face any more. Anyone who dares will be punished, doomed to petrifying! This is the meaning of the artworks in which reality reflects as in a mirror, mediated, where the look can stay unpunished.

The art that tends to be *the looking glass of the truth* has long ago lost its ability to reveal the world in its totality (the art as a mirror turned towards the world, regardless of the considerations that the things we see are just imperfect reflections of an intelligible world, as Plato thought, or a uniting, idealized picture of the imperfect reality, as Aristotle claimed). Now, the visible totality is gone, the reuniting of the scattered parts is impossible, as with Lacan (games

Психо -Алфред Хичкок, 2000
акрилик на платно, 81 x 100

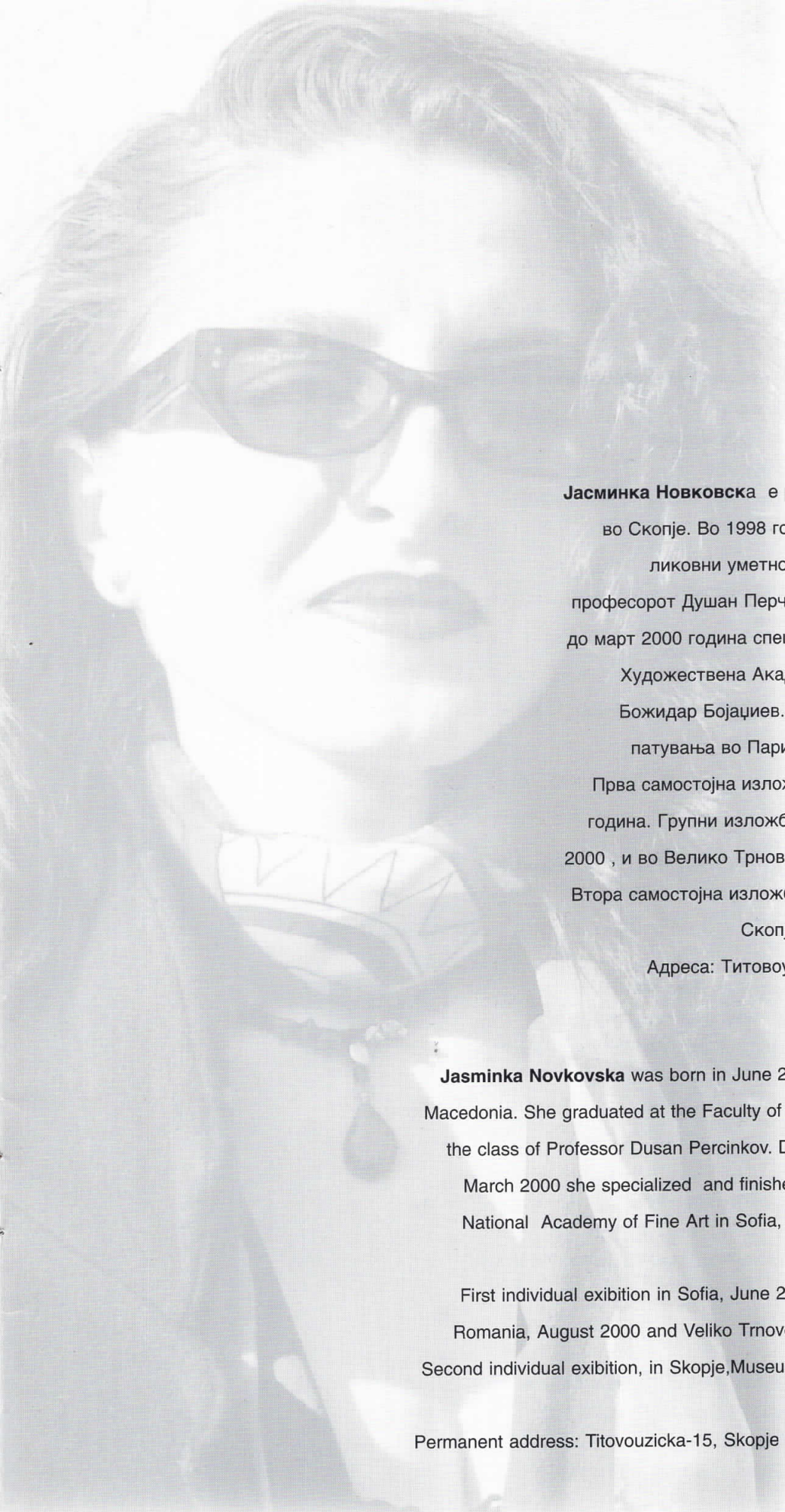
Psycho - Alfred Hitchcock, 2000
acrylic on canvas, 81 x 100

of the body and its double - the specter of the subconscious - with the image, the specular picture that initiates the appearance of the visible world), now, like in Oscar Wilde's mirror, the things we see in front of us are identical to us, and what we see is a frightening picture of decay!

The infernal paintings of Jasminka Novkowska reveal the world as it reflects in them. The worlds outside the mirror and the worlds inside the mirror are equally frightening. Among them is the picture or the opportunity to see things - *the mutual joining of the internal and the external fire that, after touching the cold surface of the mirror, unite into one (fire body) that changes the form manifold* (Plato: *Timaeus*, 46, b, c). The light that enables the looking isn't uniting any more (lumen illuminans animos), it is a dazzling flash that draws silhouettes (like the black silhouettes on the walls of Hiroshima, drawn by the nuclear explosion). This is a world of shadows! Here everything is a dream, a mask, a reflection in the mirror, setting decor, pink cloud of powder, decorative paper, false jewelry, artificial light. It is all lacking its own dimension, it is crookedly framed and arranged, all the languages are mixed, this is a carnival of death, an unreal stage where the play of life is being performed, a canvas where the most hidden wishes are being projected.

The city is a crime scene where the reality is being killed, it is the reign of the unbearable odor of its decaying carcass which feeds the phantasms. Among the toys of the childhood there is a hung rabbit. Countless eyes look at us from the dark. Eyes, arms, mouths, severed parts of the body scattered everywhere, united only by the rituals of the everyday, extracts from the real life united only by the already written screenplays. It is all just an endless repetition of the real life. All that is left is the hysterical release of instincts (Machoman an Barbie, Shopping and Fucking). A wingless Eros is in town. Life is somewhere else! Dazzled by the numerous reflections we wander as shadows among shadows towards the depths of the mirror in which we could only see ourselves.

Emil Aleksiev

Јасминка Новковска е родена на 22.06.1975 година во Скопје. Во 1998 година завршува Факултет за ликовни уметности во Скопје во класата на професорот Душан Перчинков. Од март 1999 година до март 2000 година специјализира на Националната Художествена Академија во Софија кај доцент Божидар Бојациев. Има две приватни студиски патувања во Париз и Рим 1995 и 1998 година. Прва самостојна изложба - во Софија во јуни 2000 година. Групни изложби во Бакау, Романија-август 2000 , и во Велико Трново во септември 2000 година. Втора самостојна изложба - во Скопје, Музеј на град Скопје, во октомври 2000 година.

Адреса: Титовоужичка бр. 15, Скопје 91000,
Република Македонија,
тел/факс: 91 367 511

Jasminka Novkovska was born in June 22, 1975 in Skopje, Republic of Macedonia. She graduated at the Faculty of Fine Arts in Skopje in 1998 in the class of Professor Dusan Percinkov. During the period March 1999 - March 2000 she specialized and finished post graduate studies in the National Academy of Fine Art in Sofia, Republic of Bulgaria at docent Bozidar Bojadziev. First individual exhibition in Sofia, June 2000. Group exhibition in Bacau, Romania, August 2000 and Veliko Trnovo, Bulgaria, September, 2 000. Second individual exhibition, in Skopje, Museum of the City of Skopje, October, 2000.

Permanent address: Titovouzicka-15, Skopje 91000, Republic of Macedonia
tel/fax: 91 367 511

Издавач: **Музеј на град Скопје**
Одговорен уредник: **Ѓорѓи Чулаковски**
Организација на изложбата: **Емил Алексиев**
Предговор: **Емил Алексиев**
Превод на предговорот на англиски: **Маја Хаџимитрова Иванова**
Фотографии: **Станко Неделковски**
Дизајн на каталогот: **Фросина Зафировска**
Печати: **Лауренс Костер**; Тираж: 500
Реализација: **Музеј на град Скопје, Скопје, Р. Македонија**
октомври / ноември 2000

*Publisher: **Museum of the City of Skopje***
*Editor-in-chief: **Georgi Culakovski***
*Organization of the exhibition: **Emil Aleksiev***
*Preface: **Emil Aleksiev***
*Translation of the preface: **Maja Hadzimitrova Ivanova***
*Photographs: **Stanimir Nedelkovski***
*Layout: **Frosina Zafirovska***
*Printed by: **Lourens Coster***
*Copy: **500***
*Realisation: **Museum of the City of Skopje, Skopje, R. Macedonia***
October / November 2000

Изложбата е реализирана со поддршка на
Министерството за култура на Република Македонија
The exhibition is supported by the Ministry of Culture of the
Republic of Macedonia

Особена благодарност, авторката изразува на Тошо, Марија и Искра
Новковски
Special gratitude from the author to Toso, Marija and Iskra Novkovski

На корицата: **Современи Адам и Ева, 2000, комбинирана техника на платно, 200 x 140**
Во средина: **Гревот, 1999, акрилик на платно, 200 x 140**
*On the Cover: **Modern Adam and Eva, 2000, mixed technique on canvas, 200 x 140***
*In the middle: **The Sin, 2000, acrylic on canvas, 200 x 140***

Да имам пророшки дар
 да ти имам ситне знаење
 силна вера, што и ил...
 љубов немам, ништо не
 љубна со добрина, љубови
 љубовија не се пр...
 се тврдее, не бара
 мисли зло. Се
 верува, на се
 прейирува. Не
 не прейианува
 обие при
 Верай
 Нај
 најтоле
 Бу